

24 Ιουνίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΟΡΦΑΝΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 428/86).

5 *Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού — Κ.Ο.Τ. — Υπάλληλοι — Εμπι-
στευτικές Εκθέσεις — Όσες συντάσσονται από διαφορετικούς λει-
τουργούς δεν έχουν την ίδια βαρύτητα με εκείνες που καταρτίζο-
νται πάντοτε από τους ίδιους λειτουργούς — Παραμένουν όμως
αξιόπιστος δείκτης της απόδοσης των αξιολογουμένων υπαλλή-
λων.*

10 *Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού — Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές
Εκθέσεις — Πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι η
έλλειψη αντικειμενικότητας και η μεροληψία πρέπει να θεμελιώνο-
νται με ικανοποιητική βεβαιότητα, είτε με γεγονότα που αναφέρο-
νται στους φακέλους είτε με μαρτυρία.*

15 *Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού — Υπάλληλοι — Προαγωγές —
Με βάση το τεκμήριο της κανονικότητας, όλα τα στοιχεία που τέ-
θησαν ενάπιον του αποφασίζοντος οργάνου τεκμαίρεται ότι λή-
φθηκαν υπόψη.*

20 *Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού — Προαγωγές — Οι συστάσεις
του Προϊστάμενου του Τμήματος είναι βασικό ανεξάρτητο στοι-
χείο κρίσης που αναγνωρίστηκε νομολογιακά πλάϊ στα νομοθετη-
μένα κριτήρια προαγωγής — Πρόσφατη όμως νομολογιακή προ-
σέγγισή τους (Ζαβρού και άλλοι v. Ε.Δ.Υ.) θεωρεί τις συστάσεις
αυτές μη επιβεβλημένες και την απουσία τους μη κρίσιμη για το
κύρος της προαγωγής.*

25 *Διοικητικό Όργανο — Διακριτική ευχέρεια — Όταν αυτή ασκείται
έξω από τις πρόνοιες του Νόμου και τα νομοθετημένα κριτήρια,
πρόκειται υπέρβαση εξουσίας — Η διακριτική ευχέρεια πρέπει να
ασκείται εύλογα, σύμφωνα με το νόμο και τις αρχές του διοικητι-
κού δικαίου και για τους σκοπούς του Νόμου, άλλως συνιστά κα-
τάχρηση εξουσίας — Ειδικά, η περίπτωση της λήψεως υπόψη εξω-*

γενών παραγόντων κατά την προαγωγή υπαλλήλου.

Με την προσφυγή της αυτή η αιτήτρια επεδίωξε την ακύρωση της προαγωγής, του ενδιαφερομένου μέρους αντ' αυτής, στη μόνιμη θέση Ανώτερου Βοηθού Τουριστικού Λειτουργού στον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

(1) Παρόλο που οι εκθέσεις τις οποίες συντάσσουν διαφορετικοί λειτουργοί δεν έχουν την ίδια βαρύτητα με εκείνες που καταρτίζονται πάντοτε από τους ίδιους λειτουργούς, εν τούτοις παραμένουν αξιόπιστος δείκτης της απόδοσης των υποψηφίων.

10

Η έλλειψη αντικειμενικότητας και η μεροληψία πρέπει να θεμελιώνονται με ικανοποιητική βεβαιότητα, είτε με μαρτυρία. Τα περιεχόμενα στους σχετικούς φακέλους της παρούσας υπόθεσης δεν θεμελιώνουν ούτε άμεσα ούτε έμμεσα τον ισχυρισμό περί μεροληψίας του Αξιολογούντος Λειτουργού.

15

(2) Εφόσον οι προσωπικοί και εμπιστευτικοί φακέλλοι ήταν ενώπιον της Επιτροπής Επιλογής, τεκμαίρεται, σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας ότι λήφθηκαν υπόψη και όλα όσα βρίσκονταν μέσα στους φακέλους όπως προσόντα, πείρα, αρχαιότητα και όλα για όσα υπάρχει αμφισβήτηση.

20

(3) Τα νομοθετημένα κριτήρια για θέσεις προαγωγής είναι αξία, προσόντα, αρχαιότητα. Οι συστάσεις του Προϊστάμενου του Τμήματος είναι βασικό ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης, πράγμα που αναγνωρίστηκε νομολογιακά, προβλέφθηκε νομοθετικά και περιλαμβάνεται ακριβώς και στους περί Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού (Διάρθρωση και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμούς του 1970, Καν. 15(3).

25

Οι συστάσεις του Προϊστάμενου του Τμήματος δεν είναι επιβεβλημένες. Όταν υπάρχουν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και εάν παραγνωρίζονται πρέπει να δίδεται ειδική αιτιολογία. Η παράλειψη συστάσεων από το Διευθυντή δεν είναι λόγος ακύρωσης της προαγωγής. (Η προσέγγιση αυτή του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση Ζαβρού και άλλοι ν. Ε.Δ.Υ. με βρίσκει απολύτως σύμφωνο).

30

35

(4) Από τα πρακτικά συνάγεται ότι η Επιτροπή Επιλογής έλαβε υπόψη κατά την προαγωγή παράγοντες που δεν δικαιούτο να λάβει υπόψη της αφού αυτοί δεν απαιτούνταν ως προσόντα από τα σχέδια υπηρεσίας ούτε και ως πρόσθετο προσόν ή πλεονέκτημα.

Το διορίζον όργανο δεν νομιμοποιείται να λαμβάνει υπόψη εξωγενείς, απαράδεκτους δηλαδή από το νόμο και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, παράγοντες κατά τη λήψη της απόφασής

40

του.

5 Όργανο το οποίο ασκεί τη διακριτική του ευχέρεια έξω από τις πρόνοιες του Νόμου και τα νομοθετημένα κριτήρια, ενεργεί καθ' υπέρβαση εξουσίας, γιατί η εξουσία του είναι περιορισμένη από τα νομοθετικά πλαίσια. Μια διοικητική αρχή οφείλει να ασκεί τη διακριτική της ευχέρεια εύλογα, σύμφωνα με το Νόμο και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου και για τους σκοπούς του Νόμου, άλλως η τέτοια άσκηση αποτελεί κατάχρηση εξουσίας.

10 *Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Πεκρή ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή αρ. 916/88 ημερ. 16.5.90)·

Christou ν. The Republic (1980) 3 C.L.R. 437·

15 *Λάρκου και άλλος ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 455/87 ημερ. 11.4.89)·*

Theodossiou ν. The Republic, 2 R.S.C.C. 44·

HadjiGeorghiou ν. Cyprus Tourism Organization (1986) 3 C.L.R. 1110·

20 *Ζαβρού και άλλος ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Προσφυγές Αρ. 353/88 και 400/88 ημερ. 25.11.89)·*

Χρισσοτόμου και άλλος ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές αρ. 466/89, 562/89 ημερ. 6.9.90)·

Σταυρινίδης ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 456/89 ημερ. 20.1.90)·

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού με την οποία προήγαγαν το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Βοηθού Τουριστικού Λειτουργού αντί της αιτήτριας.

Στ. Ερωτοκρίτου (Κα.), για την αιτήτρια.

30 *Α. Δικηγορόπουλος, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αιτήτρια διορίστηκε στις 22 Απριλίου, 1974, στον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού, πάνω σε ημερήσια βάση, στο Γραφείο Πληροφοριών, στην Αμμόχωστο, για την παροχή τουριστικών πληροφοριών και για εξυπηρέτηση περιηγητών, και στις 14 Φεβρουαρίου, 1978, διορίστηκε στη μόνιμη θέση Υπαλλήλου Πληροφοριών 1ης Τάξης. 5

Κατ' εφαρμογή της νέας βαθμολογικής και μισθολογικής διάρθρωσης των θέσεων του Οργανισμού που εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο (Απόφαση 23,069 ημερ. 21 Απριλίου, 1983), ο τίτλος της θέσης Υπαλλήλου Πληροφοριών 1ης Τάξης αντικαταστάθηκε με τον τίτλο "Βοηθός Τουριστικός Λειτουργός 2ης Τάξης", από 1 Ιανουαρίου, 1979. Η αιτήτρια προάχθηκε στη μόνιμη θέση Βοηθού Τουριστικού Λειτουργού 1ης Τάξης από 1 Ιουλίου, 1984. 10 15

Το ενδιαφερόμενο μέρος 'Ηβη Ιωαννίδου διορίστηκε στον Οργανισμό, στη μόνιμη θέση Υπαλλήλου Γραφείου Πληροφοριών, στις 5 Ιανουαρίου, 1971, με ετήσιο βασικό μισθό Λ.Κ.720.-. Η κα Ιωαννίδου μετατέθηκε στο γραφείο του Οργανισμού στο Λονδίνο από την 1 Αυγούστου, 1972 όπου, εκτός της περιόδου 16 Μαρτίου, 1977 έως 19 Φεβρουαρίου, 1978 που υπηρετούσε στην Κεντρική Υπηρεσία, υπηρετεί μέχρι σήμερα. 20

Ο τίτλος της θέσης Υπαλλήλου Πληροφοριών που κατείχε η κα Ιωαννίδου τροποποιήθηκε σε "Υπάλληλο Πληροφοριών 1ης Τάξης" μετά την έγκριση των νέων σχεδίων υπηρεσίας της θέσης από το Υπουργικό Συμβούλιο (Απόφαση 1378 ημερ. 30 Ιανουαρίου, 1975). Ο τίτλος "Υπάλληλος Πληροφοριών 1ης Τάξης" αντικαταστάθηκε με τον τίτλο "Βοηθός Τουριστικός Λειτουργός 2ης Τάξης" από 1 Ιανουαρίου, 1979, (σχετική αναφορά έχει γίνει πιο πάνω). 25 30

Το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στη μόνιμη θέση Βοηθού Τουριστικού Λειτουργού 1ης Τάξης από 1 Ιουλίου, 1984. 35

Ο Διευθυντής του Οργανισμού, με σημείωμα του προς την Επιτροπή Επιλογής των καθ' ων η αίτηση, ημερ. 8 Απριλίου, 1986, αναφέρθηκε στην ύπαρξη κενής μόνιμης θέσης Ανώτερου Βοηθού Τουριστικού Λειτουργού, έδωσε τα ονόματα των υποψηφίων και κάλεσε την Επιτροπή να μελετήσει το θέμα και αποφασίσει σχετικά.

Η Επιτροπή Επιλογής του Κ.Ο.Τ., στη συνεδρία της ημερ. 8 Απριλίου, 1986, μελέτησε το Σημείωμα του Γενικού Διευθυντή και με βάση την αξία, προσόντα και αρχαιότητα, έκρινε σαν πιο κατάλληλη για προαγωγή το ενδιαφερόμενο μέρος και αποφάσισε την προαγωγή του από 1 Μαΐου, 1986.

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρήθηκε η προσφυγή αυτή στις 4 Ιουλίου, 1986, με την οποία ο αιτητής ζητά την ακόλουθη θεραπεία:

"Δήλωσιν του Σεβαστού Δικαστηρίου επί τω ότι η πράξις και/ή απόφασις των καθ' ων η αίτησις η ληφθείσα κατά ή περί την 1.5.86 διά να προαγάγουν την Ήβη Ιωαννίδου στην θέσιν Ανώτερου Βοηθού Τουριστικού Λειτουργού από 1.5.86 είναι ανυπόστατος και άκυρος και ουδέν αποτέλεσμα παράγει".

Οι νομικοί ισχυρισμοί που προβάλλονται για ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης είναι:

1) Η σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων έγινε από άλλο προσωπάριχη για την αιτήτρια και άλλο για το ενδιαφερόμενο μέρος.

2) Η αξία, όπως προκύπτει από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, είναι στοιχείο που διαμόρφωσε αποφασιστικά την προς προαγωγή διεκδίκηση σε τέτοιο βαθμό που τα προσόντα εξαφανίστηκαν παντελώς.

3) Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση πάσχει γιατί λήφθηκε κατά παράβαση των Κανονισμών του Κ.Ο.Τ. 1970, Καν. 15(3).

4) Η Επιτροπή επηρεάστηκε από γεγονότα και καταστάσεις οι οποίες δεν ήταν προϋποθέσεις και δεν προβλέπονταν από τα σχέδια υπηρεσίας.

Προβλήθηκε ο ισχυρισμός εκ μέρους της αιτήτριας ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν αντικειμενικές αλλά καθαρά υποκειμενικές, εφόσον αξιολογών προσωπάρχης ήταν διαφορετικός για την αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος. 5

Στην υπόθεση *Μιχαήλ Ηλία Πεκρή ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 916/88 (η απόφαση δόθηκε στις 16 Μαΐου, 1990 και δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί) στις σελ. 4 και 5 ο Δικαστής κ. Σ. Νικήτας αναφέρεται στο πιο κάτω απόσπασμα από τον Α. Γ. Τσούτσο "Διοίκησης και Δίκαιον" στη σελ. 203: 10

"Η σύνταξις της υπηρεσιακής εκθέσεως δέον να διενεργήται κατά τρόπον εξασφαλίζοντα εις τον μέγιστον δυνατόν βαθμόν την αντικειμενικότητα και αποκλείοντα την μεροληψίαν τόσο εις όφελος όσο και εις βάρος του υπαλλήλου. Εν τούτοις, είναι δυσχερές να υπερνικηθούν οι υποκειμενικοί παράγοντες και αι διαφοραί αντιλήψεων, ως προκύπτει πολλάκις εκ της πρακτικής." 15 20

Στη σελ. 5 της ίδιας απόφασης διαβάζουμε:

"Παρόλο που οι εκθέσεις τις οποίες συντάσσουν διαφορετικοί λειτουργοί δεν έχουν την ίδια βαρύτητα με εκείνες που καταρτίζονται πάντοτε από τους ίδιους λειτουργούς, εν τούτοις παραμένουν αξιόπιστος δείκτης της απόδοσης των υποψηφίων. Αυτή είναι και η λύση που έδωσε η νομολογία μας στο πρόβλημα αυτό. Παπαδόπουλος ν. Ε.Δ.Υ. (1982) 3 Α.Α.Δ. 1070, 1077 και Ανδρέας Παπαδόπουλος και Άλλοι συνεκδικασθείσες προσφυγές 135, 173 και 174/84, απόφαση ημερ. 19.4.89." 25 30

Όπως φαίνεται από τα πρακτικά της Επιτροπής Επιλογής που πραγματοποιήθηκε στα γραφεία του Κ.Ο.Τ. στις 8 Απριλίου, 1986, η Επιτροπή "έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των Εμπιστευτικών Εκθέσεων για τους εν λόγω
 5 Λειτουργούς και γενικά όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία που αφορούν τους εν λόγω Λειτουργούς, έκρινε με βάση την αξία, προσόντα και αρχαιότητα αυτών". Δηλαδή, πουθενά δεν φαίνεται ότι δόθηκε ιδιαίτερη βαρύτητα στον παράγοντα αξία, μάλλον βγαίνει το συμπέρασμα
 10 ότι συνεκτιμήθηκε μαζί με όλα τα υπόλοιπα στοιχεία που αφορούσαν τους υποψήφιους.

Εκτός από τα πιο πάνω, είναι παραδεκτό από τους καθ' ων η αίτηση ότι πράγματι οι εμπιστευτικές εκθέσεις έγιναν από δύο διαφορετικούς Αξιολογούντες Λειτουργούς, καθότι οι άμεσα εποπτευόμενοι Προϊστάμενοί τους ήταν δύο
 15 διαφορετικά πρόσωπα. Όμως, ο Προσυπογράφων Λειτουργός και στις δύο περιπτώσεις ήταν το ίδιο πρόσωπο, δηλαδή ο Προϊστάμενος του Τμήματος που υπηρετούσαν κατά τον ουσιώδη χρόνο, τόσον η αιτήτρια, όσον και το ενδιαφερόμενο μέρος. Ο Προσυπογράφων Λειτουργός,
 20 ενώπιον του οποίου τέθηκαν οι υπό αναφορά εκθέσεις, τις προσυπόγραψε πιστοποιώντας ότι κατά τη γνώμη του η υπό του "Αξιολογούντος Λειτουργού γενομένη αξιολόγησης είναι αντικειμενική και ορθή", χωρίς να κάμει οποιοσδήποτε διορθώσεις ή παρατηρήσεις σ' αυτές. Το ίδιο έγινε
 25 και με το Διευθυντή του Οργανισμού.

Εξάλλου, είναι πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι η έλλειψη αντικειμενικότητας και μεροληψίας πρέπει να θεμελιώνεται με ικανοποιητική βεβαιότητα, είτε με γεγονότα που αναφέρονται στους φακέλους, είτε με
 30 μαρτυρία (βλ. *Christou v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 437 και τις Υπ. Αρ. 455/87 και 683/87 *Ξενή Λάρκου και Ανδρέα Χριστοφίδη ν. Δημοκρατίας* (η απόφαση δόθηκε στις 11 Απριλίου, 1989 και δεν έχει δημοσιευτεί ακόμα)).

Μετά από προσεκτική μελέτη των σχετικών φακέλων
 35 στην υπόθεση αυτή, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν περιέχουν οποιαδήποτε γεγονότα τα οποία θεμελιώ-

νουν είτε άμεσα είτε έμμεσα τον προβληθέντα ισχυρισμό για μεροληψία από μέρους του Αξιολογούντα Λειτουργού και για το λόγο αυτό ο πιο πάνω ισχυρισμός απορρίπτεται.

Ένας άλλος ισχυρισμός, που προβλήθηκε από την ενδιαφερόμενη δικηγόρο της αιτήτριας, είναι ότι η αιτήτρια υπερέχει του ενδιαφερομένου μέρους σε προσόντα και πείρα και ότι αυτό προκύπτει μέσα από τους προσωπικούς φακέλους.

Από τα πρακτικά όμως της συνεδρίασης της Επιτροπής Επιλογής, ημερ. 8 Απριλίου, 1986, (αναφορά έγινε και πιο πάνω), φαίνεται καθαρά ότι η Επιτροπή είχε ενώπιόν της και μελέτησε όλα τα ουσιώδη στοιχεία που αφορούσαν τους υποψήφιους Λειτουργούς και πήραν την απόφασή τους, αφού έκριναν, με βάση την αξία, προσόντα και αρχαιότητα των υποψηφίων.

Εφόσον λοιπόν οι προσωπικοί και εμπιστευτικοί φακέλοι ήταν ενώπιον της Επιτροπής Επιλογής, τεκμαίρεται, σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας (presumption of regularity) ότι λήφθηκαν υπόψη και όλα όσα βρισκόνταν μέσα στους φακέλους, όπως προσόντα, πείρα, αρχαιότητα και όλα για όσα υπάρχει αμφισβήτηση.

Έρχομαι τώρα να εξετάσω έναν άλλον ισχυρισμό που προβλήθηκε εκ μέρους της αιτήτριας, ότι δηλαδή η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση του Καν. 15(3), των περί Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού (Διάρθρωσις και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1970.

Τα νομοθετημένα κριτήρια για θέσεις προαγωγής είναι αξία, προσόντα, αρχαιότητα. Οι συστάσεις του Προϊστάμενου του Τμήματος είναι βασικό ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης, που αναγνωρίστηκε από το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο στην υπόθεση *Michael Theodossiou v. The Republic (Public Service Commission)*, 2 R.S.C.C. 44, σελ. 48. Έγινε νομοθετική πρόνοια γι' αυτό στο εδάφιο (3) του άρθρου 44 του Νόμου 33/67. Η ίδια ακριβώς πρόνοια πε-

ριλήφθηκε και στους περί Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού (Διάρθρωσις και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμούς του 1970 και συγκεκριμένα στον Καν. 15(3) που έχει ως πιο κάτω:

5 "(3) Κατά την προαγωγή λαμβάνονται δεόντως υπ' όψιν αι περί των υποψηφίων συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος".

10 Από την ευπαίδευτο δικηγόρο της αιτήτριας έγινε αναφορά στην υπόθεση *HadjiGeorghiou v. Cyprus Tourism Organization* (1986) 3 C.L.R. 1110 όπου το Δικαστήριο, στις σελ. 1123-1124 για το ίδιο ακριβώς θέμα είτε τα εξής:-

15 "In the present case the Head of the Department in which the vacancy existed made no recommendations. The Committee failed to act in accordance with a specific
20 statutory provision. They acted without due inquiry into the relevant factor of recommendations. They acted without sufficient knowledge and contrary to Law. A material factor was not within the knowledge of the respondent at the relevant time and, therefore, it was not and could not have been taken into consideration. Consequently, the exercise of their discretionary powers was for that reason rendered defective - (*Soteriadou and Others v. Republic*, the Full Bench case, (1985) 3 C.L.R.
25 300)."

30 Επειδή, όμως, το Δίκαιο με το πέρασμα του χρόνου εξελίσσεται και αναθεωρείται, το ίδιο Δικαστήριο για το ίδιο θέμα - παράλειψη συστάσεων - στην απόφαση *Παναγιώτης Ζαβρού κ.α ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας*, Υπ. Αρ. 353/88 και 400/88 (η απόφαση δόθηκε στις 25 Νοεμβρίου, 1989 και δεν έχει δημοσιευτεί ακόμα), στη σελ. 10 είτε τα πιο κάτω:-

35 "Οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος που προβλέπονται στο εδάφιο 3 του Άρθρου 44 δεν είναι επιβεβλημένες. Όταν υπάρχουν πρέπει να λαμβά-

νονται υπόψη και εάν παραγνωρίζονται πρέπει να δίδεται ειδική αιτιολογία.

Η παράλειψη συστάσεων από το Διευθυντή δεν είναι λόγος ακύρωσης της προαγωγής."

Η πιο πάνω προσέγγιση του θέματος με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο και για το λόγο αυτό θεωρώ ότι ο προβαλλόμενος ισχυρισμός δεν ευσταθεί και απορρίπτεται.

Ο τελευταίος ισχυρισμός που προβλήθηκε εκ μέρους της αιτήτριας ήταν αυτός που αφορούσε επηρεασμό της Επιτροπής από γεγονότα και καταστάσεις που δεν προβλέπονταν στα σχέδια υπηρεσίας και γίνεται αναφορά στο Παράρτημα VI, τεκμήριο 6 (πρακτικά συνεδρίασης ημερ. 8 Απριλίου, 1986), όπου, στην τελευταία παράγραφο, διαβάζουμε:

"Η Επιτροπή έλαβεν εν προκειμένω υπόψη ότι το γραφείο του Οργανισμού στο Λονδίνο είναι το μεγαλύτερο απ' όλα τα Γραφεία του Οργανισμού στο εξωτερικό στη δε Υπηρεσία Παροχής Πληροφοριών του εν λόγω Γραφείου υπηρετούν ακόμη 3 κατώτεροι υπάλληλοι και ότι η κα Ιωαννίδου διά της προαγωγής της στη θέση Ανώτερου Βοηθού Τουριστικού Λειτουργού θα είναι υπεύθυνη για τη διοίκηση, οργάνωση και συντονισμό της Υπηρεσίας Παροχής Πληροφοριών του Γραφείου ΚΟΤ Λονδίνου, θα εποπτεύει και θα καθοδηγεί το πιο πάνω κατώτερο προσωπικό. επίσης θα βοηθεί στον καταρτισμό προγραμμάτων εκδηλώσεων δημοσίων σχέσεων, συνεδρίων και άλλων δραστηριοτήτων που αφορούν την Αγγλική αγορά."

Όπως φαίνεται από το πιο πάνω απόσπασμα, εκείνο που έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στην προαγωγή της κας Ιωαννίδου ήταν ότι αυτή ήδη υπηρετούσε στο Γραφείο του Οργανισμού στο Λονδίνο και ότι με την προαγωγή της "θα είναι υπεύθυνη για τη διοίκηση, οργάνωση και συντονισμό της Υπηρεσίας Παροχής Υπηρεσιών του Γραφείου

ΚΟΤ Λονδίνου, θα εποπτεύει και θα καθοδηγεί το κατώτερο προσωπικό". Αυτό, κατά τη γνώμη μου, είναι παράγοντας που η Επιτροπή Επιλογής δεν εδικαιούτο να λάβει υπόψη της, γιατί τα σχέδια υπηρεσίας της επίδικης θέσης δεν απαιτούσαν το πιο πάνω προσόν, ούτε ακόμα και σαν πρόσθετο προσόν ή πλεονέκτημα.

Πολύ σχετική με το υπό εξέταση ζήτημα είναι η πρόσφατη απόφαση στις Υπ. Αρ. 466/89, 562/89 *Αλέκος Χρυσοστόμου κ.α. ν. Δημοκρατίας* (η απόφαση δόθηκε στις 6 Σεπτεμβρίου, 1990 και δεν έχει δημοσιευτεί ακόμα), όπου στη σελ. 7 διαβάζουμε:

"Αναφορικά με την αρχή ότι το διορίζον όργανο δεν νομιμοποιείται να λαμβάνει υπόψη εξωγενείς παράγοντες κατά τη λήψη της απόφασής του, απαράδεκτους δηλαδή από το νόμο και τις αρχές Διοικητικού Δικαίου, οι πλησιέστερες προς τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης αποφάσεις, στις οποίες και παραπέμπω είναι: *Κονναρής κ.α. ν. Δημοκρατίας* (1974) 3 Α.Α.Δ. 377 (βλ. σελίδα 388) και *Ευγενίου κ.α. ν. Δημοκρατίας* (1979) 3 Α.Α.Δ. 239 (βλ. σελίδα 248)."

Σχετική επίσης είναι και η απόφαση *Σταύρου Σταυρινίδη ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 456/89 (η απόφαση δόθηκε στις 20 Ιανουαρίου 1990) στην τελευταία σελίδα της οποίας διαβάζουμε:

"Όργανο, το οποίο ασκεί τη διακριτική του ευχέρεια έξω από τις πρόνοιες του Νόμου και τα νομοθετημένα κριτήρια, ενεργεί καθ' υπέρβαση εξουσίας, γιατί η εξουσία του είναι περιορισμένη από τα νομοθετικά πλαίσια. Μια διοικητική αρχή οφείλει να ασκεί τη διακριτική της ευχέρεια εύλογα, σύμφωνα με το Νόμο και τις αρχές του διοικητικού δικαίου και για τους σκοπούς του Νόμου, άλλως η τέτοια άσκηση αποτελεί κατάχρηση εξουσίας - (βλ. 1. *Atmonia Estates Ltd.*, 2. *Ιερά Μονή Αγίου Νεοφύτου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση

Αρ. 112/86 (Απόφαση δόθηκε στις 19 Μαΐου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)."

Για τον πιο πάνω λόγο, η προσφυγή επιτυγχάνει. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

5

*Επίδικη απόφαση ακυρώνεται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*